A°. 1839. | N°. 69.

Woensdag, 28 Augustus.

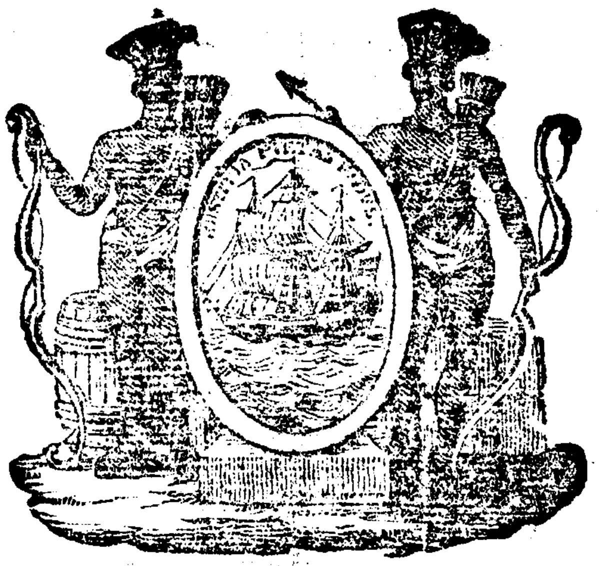

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 27 Augustus 1839.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de na te meldene Slaven, als:

1°. JACOB DAVID SANCHES, voor de Slaven *Janie*, *Marie* en *Sophie*, hem in eigendom toebehoorende.

2°. MARIA JUDITH ZSCHUSCHEN, voor de Slaven *Theresia* en *Alexander*, haar in eigendom toebehoorende.

En 3°. ANNA JACOBA LABADIE, voor den Slaaf *Johannes*, haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentiën.

(28820) De *VERLOTING DER GOEDEREN* van E. BENJAMINS Jr. en J. J DE MESQUITA Jr., zal plaats vinden op ZATURDAG, den 31sten Augustus 1839, des avonds om 8 ure. in het Koffijhuis van den Heer JOSEPH EMANUELS, aan de *Watermolenstraat*.

A. L. Heeremans,

op de hoek der *Zwartenhovenbrug-* en *Burenstraten*, thans voor zich zelf negotierende, recommandeert zich in de gunst van het geëerde Publiek, — en biedt voor *civiele* prijzen te Koop:

MADERA en ROODE WIJN: BIER; HOLLANDSCHE en FRANSCHE LIKEUREN; ZOETE OLIE; AZIJN; SCHOENEN; STUKGOEDEREN en veel meer andere GOEDEREN. (32643)

Paramaribo, den 27 Augustus 1839.

(32642) J. C. G. NAMLEFF en H. van BUTTNER vertrekken.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten, het Schip Anna en Susanna, Kapt. J. B. Bos, van Amsterdam: hebbende 52 dagen reis.

Idem, de Nd Am brik Thorn, Kapt. F. Kendall, van Boston; hebbende 29 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 23sten dezer, de Engelsche Sloep Pembroke, Kapt. C. J. Keap, naar Bemerary.

Den 27sten, het Schip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks, lading: 392 vaten Suiker en 40 balen schoone Katoen. — Met hetzelve vertrekt als passagier: de Jonge Heer C. G. Volkerts.

Idem, het Schip Phoenix, Kapt. C. Smit, lading: 74 vaten en 1840 balen heele Koffij, 10 vaten en 245 balen gebroke dito, 10 balen schoone Katoen en 228 pond oud Koper. — Beide naar Amsterdam.

Suriname.

PARAMARIBO, den 27 Augustus 1839.

Het bevreemdde ons in den *Avondbode* van 18den Junij ll., het onderstaande te lezen, waarvan ons het gebeurde, wegens de nabijheid, had moeten bekend zijn. Wij vermeenen derhalve door de plaatsing, onzen geachten lezers geene ondienst te doen, hetzelve in ons dagblad over te nemen, met innigen dankbetuiging aan de edelmoedige redders, voor hunne dienstvaardige en geheel belangelooze menschlievendheid.

Van eene vriendelijke hand uit Suriname, ontvangen wij het navolgende berigt:

Op den 2den Maart jl., vervoegde zich de heer N. J. DE WOLFF, posthouder tusschen Aurialle en Hobodiegorie op de Coratijn, met deszelfs klein vaartuig, zijnde een ongeboeide Barkas met kotterstuig, genaamd *le Pelgrim*, tot den luitenant ter zee van de 1ste klasse Z. A. ZOUTMAN, commandant van Zr. Ms. Brik *de Pelikaan*, geposteerd in de rivier *Nickerie*, ten einde met zijne aan boord hebbende familie, den fungerenden Landdrost en zijne vrienden een bezoek te mogen geven, hetwelk door gemelde commandant, op het wederkeerig verzoek van den Landdrost, toegestaan werd.

Dit vaartuigje, den 7den daaraan volgende, met den zoon als schipper agerende, en twee Indianen, naar den voormelden post willende terug keeren (aangezien de vader en familie eenige dagen later met de Korjaal zoude volgen), en de bemanning met dit vaarwater onbekend zijnde, is ten 6 ure des avonds op eene harde zandbank geloopen, en in een oogenblik totaal verbrijzeld, wanneer de bovenvermelde commandant den luitenant ter zee van de 2de klasse R. VAN VOSS en den loods H. DREGVILLE, met de jol ter hulpe heeft toegezonden, welke het geluk gehad hebben de manschappen bij tijds te redden, en naar de familie van den heer DE WOLFF, den heer CARBIN, plantagie *Margarethaburg*, op de rivier *Nickerie* gelegen, behouden doen terug komen. Van het vaartuigje zelf, hetwelk met 300 bossen banannen bevracht was, heeft men niet meer kunnen zien noch redden.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 26 Junij 1839.

Nederlanden.

AMSTERDAM, 17 Junij.

Uit 's Gravenhage ontvangen wij onder dagteekening van den 16 dezer het navolgende:

De commissie naar Utrecht tot regeling der schuld en van de liquidatie tusschen de Nederlanden en België bestaat uit de heeren G. G. Clifford, Baud, Noël Simons en van West, secretaris.

Voor de Limburgsche zaken zijn benoemd de heeren staatsraden Gericke van Herwijnen en Borret. Naar Antwerpen zullen vertrekken de heeren Rochussen, directeur van het entrepôt-dok te Amsterdam, en Boeye, referendaris bij het departement van Financiën.

De heer Sandberg, gewezen gouverneur van Luik, is staatsraad geworden.

— De bevolking van Nederland beliep op 1 Januarij 1830 2,427,206 zielen, en is sedert jaarlijks toegenomen, door meerdere geboorten dan sterfgevallen, in 1830 met 20,820 zielen, in 1831 met 10,103, in 1832 met 6,832, in 1833 met 19,378, in 1834 met 18,969, in 1835 met 23,675 en in 1836 met 27,558; door verhuizing of anderzins vermeerderde de bevolking met 3,401, zoodat zij op 1 Jan. 1837 bedroeg 2,557,522.

HAARLEM, 18 Junij.

Dezer dagen kreeg zekere ruim 80 jarige leidekkersknecht woorden met zijnen meester, waarop hij des avonds den sleutel der kerk met zich nam in plaats van denzelven bij den koster af te geven. Des anderen daags deed men overal, zoowel naar den sleutel als naar den knecht, onderzoek, zonder dezelve echter te vinden. Eindelijk vond men den knecht boven in de kerk hangende dood aan een balk, terwijl men een weinig verder op een balk een vuurpotje vond en nog een weinig verder, achter het orgel, eenige stukjes uitgedoofde kolen, welke niet in den balk waren doorgebrand. De kolen had hij den vorigen avond uit eene herberg medegenomen.

— De Grootvorst troonerfgenaam van Rusland is, zegt men, smoorend verliefd op de dochter van Jerome Napoleon, welke hij dikwijls te Florence heeft gezien; zoodat Keizer Nikolaas zeer wel

op nieuw zoude kunnen genoopt worden, om zich andermaal over de vischen der staatkunde heen te zetten, ten einde dit nieuwe huwelijk te doen plaats hebben.

— *Hoe ouder, hoe gekker!* Een grijsaard van 80 jaren heeft zich te Londen met een scheermes van het leven beroofd. Minnenijd was er de drijfveer toe. Hij had namelijk voor een ligen tijd eene vrij jeugdige vrouw gehuwd.

— De Heer Slaney wees onlangs in het Lagerhuis op de vermeerdering van misdaden, welke jaarlijks plaats heeft, en die kennelijk aan onkunde moet worden geweten; want van de 24,000 personen, die in het afgeloopen jaar teregt hebben gestaan, konden 20,000 lezen noch schrijven! Daarbij kwam de schrikbarende toeneming van het misbruik van *sterke dranken*: voor 30 jaren werden daarvan 9 millioen, thans 39 millioen gallons gebruikt.

Engeland.

LONDEN, 17 Julij.

In den *Morning Post* van heden leest men het volgende uit St. Petersburg dd. 1 Junij: Z. M. de Keizer heeft, bij gelegenheid van het geboortefeest van H. M. de Keizerin, het volgende besluit, ten behoeve van het Koningrijk Polen, uitgevaardigd. »Daar wij de belasting, bekend onder den naam van liefdadige bijdrage, welke door de landlieden en andere personen wordt betaald, die op domeinen, aan de geestelijkheid behoorende, met der woon zijn gevestigd, als zeer drukkend beschouwen, hebben wij goedgevonden dezelve af te schaffen en voor al de achterstallen kwijtschelding te verleenen. — Een ander besluit van dezelfde dagteekening is van dezen inhoud: »Al de boeten, tot het einde van Augustus 1838, in welke de landlieden en landbouwers voor het niet betalen van belastingen zijn beslagen, worden kwijtgescholden, uit overweging van de verliezen, welke zij hebben geleden. Desgelijks ontslaan wij hen van de betaling dier sommen, welke zij aan de thesaurie zijn verschuldigd, voor den aan hen, bij verschillende gelegenheden, verleenden geldelijken onderstand."

Mengelingen.

DE ALCHIMIST.

In de *Bengal Litterary Gazette* deelt een reiziger het volgende mede:

»Eenige dagen vóór dat ik te *Aleppo* aankwam, wierp zich een Arabisch alchimist voor de voeten van den vice-consul, den heer *Werry*, omvatte deszelfs knieën, biddende om de bescherming der Engelschen tegen de vervolging zijner landgenooten, die hem dagelijks folterden om het geheim te vernemen, hoe hij uit de gemeenste metalen goud maakte. Hij was, voegde hij er bij, uit Shaum ontsnapt, en wilde het geheim aan den heer *Werry* mededeelen, mits hij in het consulaat zijn verblijf mogt houden. De heer *Werry* stemde daarin toe, onder voorwaarde, dat hij dadelijk eene proeve van zijne bekwaamheid zou geven. Om dit te doen vroeg hij eenen smeltkroes en een komfoor met houtskolen. Zoodra de smeltkroes heet was, verzocht hij den heer *Werry*, hem een stuk lood te geven. Deze ging daarop in een ander vertrek, nam vier pistoolkogels en woog die naauwkeurig af. De alchimist wierp deze kogels, onder bijvoeging van een wit poeder, in den smeltkroes, en na verloop van 20 minuten verzocht hij den heer *Werry* den kroes van het vuur te nemen en hem in de open lucht te plaatsen, ten einde het metaal te laten koud worden. Dit geschied zijnde, nam de heer *Werry* het metaal uit den kroes, hetwelk nu bleek een stuk zuiver goud te zijn, van dezelfde zwaarte als de kogels, en in den Bazaar op negentig piasters geschat.

»De heer *Werry* beval hem nu den volgenden dag weder te komen, doch in den nacht werd hij door de Mutsullemo uit het huis, alwaar hij zijn verblijf hield, ontvoerd. Een aantal gewapende manschappen drong in hetzelve door, en voerde hem weg op eenen kameel, zoodat hij reeds verre was, eer de dag aanbrak. Of deze man, zoo als men beweert, werkelijk de kunst verstond om goud te maken, is derhalve een vraagstuk gebleven; maar zeker is het, dat men zulks van hem onderstelt; te meer, omdat hij hoegenaamd geene reden hebben kon, om den heer *Werry* negentig piasters present te komen geven."

DE IJZEREN RING.

De beruchte ijzeren ring, door Koningin *Elisabeth* van Engeland als talisman aan den graaf *van Essex* geschonken, om hare gunst bij elke gebeurtenis, des vereischt, weder te verwerven, is thans het eigendom van den Britschen overste *Warner*, wiens familie hem als een onvervreemdbaar kleinood beschouwt. Slechts één edelgesteente versiert dezen ring, die daarenboven nog op eene andere wijze eene geschiedkundige waarde bezit. *Maria Stuart* zond, bij hare echtvereeniging met den graaf *Darnley*, dezen ring, vergezeld van eenige dichtregelen, aan Koningin *Elisabeth*. Zoo als bekend is, vertrouwde graaf *Essex* dien ring aan lady *Nottingham*, om haar, toen hij ter dood veroordeeld was, der Koningin te toonen. Lady *Nottingham* hield den ring terug, en verhaalde eerst op haar sterfbed de geheele toedragt dier gebeurtenis aan de Koningin, die mede korten tijd daarna ziek werd en stierf. Nu kwam de ring in bezit van *Jacob I*, die hem aan kapitein *Warner*, een bekwaam en dapper zeeman, vereerde. De stukken, die tot bevestiging dezer daadzaak strekken, worden sedert 250 jaren in het geslacht der *Warners* zorgvuldig bewaard.

ADVERSARIA.

Toen Keizer Frederik het gewaagd had, zich te verzetten tegen de aanmatigingen van den Paus, onder Gregorius IX en Innocentius IV, werd hij in den kerkelijken ban gedaan. — Een geestelijke van Parijs, die schranderheid met gevoel van regtvaardigheid scheen te paren, beklom den kansel met een afschrift van de Pauselijke bul. »Ik heb bevel, mijne broeders!" zeide hij, »om eene excommunicatie tegen Frederik af te kondigen. De beweegredenen daartoe echter is mij onbekend. »Alles, wat ik er van weet, is, dat er »eene onverzoenlijke vijandschap tusschen den Roomschen Bisschop en dezen »Vorst plaats grijpt. God alleen weet, »wie van beiden ongelijk heeft. Ik »excommuniceer gevolgelijk dengenen, »die den anderen beleedigd heeft, en »absolveer hem, die onregt lijdt uit kracht »van onze allerheiligste godsdienst."

Onder de regering van Karel den Tweede werd bij den titel des Konings een nieuw bijvoegelijk naamwoord gevoegd, dat grooten aanstoot gaf, en allerlei spotternij uitlokte. Hij heette namelijk *our most religious King*. Wat ook de beteekenis van *religious* in het Latijn moge zijn (er werd namelijk mede gezinspeeld op de heiligheid en onschendbaarheid van zijn persoon) toch had het in de Engelsche taal eene beteekenis, die geenszins op den Koning toepasselijk was. Zijne gemeenzaamste hovelingen vroegen dan ook, wat de natie denken moest, als zij voor hem hoorde bidden als van hunnen *allergodsdienstigsten Koning*.

Onlangs is te Londen eene nieuwe inrigting tot het uitbroeijen van eijeren, door middel van stoom, aangelegd. Het werktuig, waarin de eijeren worden gezet, bestaat uit eene houten kast, die ongeveer 9 voet lang, 3 voet breed en 2½ voet hoog is, welke, behalve de daarin aangebragte schuiframen, geheel met wollen stof is bekleed. Deze kast heeft 8 afdeelingen, welke te zamen 2000 eijeren kunnen bevatten. De eijeren worden op flanel geplaatst en op deze wijze aan de hitte blootgesteld, welke door gaz wordt veroorzaakt, en door pijpen, die onder het werktuig zijn aangebragt, in de kast geleid. In 21 dagen komen al de kiekens uit, en uit het werktuig worden zij alsdan op eene aangenamer en ruimer plaats gebragt, die drie afdeelingen heeft, en waarvan de grond met keizand is bestrooid. Aldaar kunnen de kiekens zich vrij bewegen, en blijven er tot dat zij verkocht worden. Ook deze kamer wordt door middel van gaz verwarmd, en op eenen gelijken graad van warmte gehouden. De aldus uitgebroeiden kiekens schijnen zeer gezond en sterk, en beginnen dadelijk, nadat zij het ei hebben verlaten, het hun voorgeworpen voeder te eten.

Zeker beroemd componist verzocht den tegenwoordigen Paus hem den titel van graaf te verleenen; doch ontving ten antwoord: Ik heb u steeds als vorst in de kunst beschouwd, en zou u dus door den graventitel vernederen."

De Mexicaansche dames, houden zoo veel van het cigaren rooken, dat men haar slechts zelden zonder hare cigaar ziet, en hare aanbidders het eene bijzondere voortreffelijkheid achten, wanneer hunne dames regt bevallig rooken.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Phoenix, Kapt. C. Smit. — Adres bij J. Gisius. — Sluit HEDEN.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Dina Maria, Kapt. H. C. Wriburg. — Adres bij C. J. Leijsner. Sluit HEDEN.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellee. — Sluit HEDEN.

Het Nederlandsch Schip Henriette, Kapt. J. C. Willems. — Adres bij Gebroeders Reeifs. — Sluit 5 September e. k.

Het nieuw gebouwd gekoperd Tweedeks Brikschip Nickerie-Packet, Kapt. C. Hoffker. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 25 September.

Het Nederlandsch Kofschip de Koophandel, Kapt. C. E. Hoeksma. — Adres bij J. S. Samson. — Sluit 15 September.

Het gekoperd Brikschip Anna en Susanna, Kapt. J. D. Bos. — Adres bij J. G. Fonseca Mz.

NAAR ROTTERDAM.

Het Nederlandsch Schip het Vertrouwen, Kapt. R. C. Finksterboer. — Adres bij J. S. Samson.

Stand der Maan.

2	*Augustus*	LAATSTE KWARTIER.
9	»	NIEUWE MAAN.
17	»	EERSTE KWARTIER.
24	»	VOLLE MAAN.
31	»	LAATSTE KWARTIER.

Watergetijen.

		Hoog Water		Laag Water.
28	WOENSDAG.	*'s mor.* 9-24	*'s av.*	3-24
29	DONDERDAG.	» 10 15	»	4 15
30	VRIJDAG.	» 11-06	»	5 06
31	ZATURDAG.	» 12-00	»	6-00

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.